

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)
2005. november 24. *

A T-346/04. sz. ügyben,

a **Sadas SA** (székhelye: Tourcoing [Franciaország], képviseli: A. Bertrand ügyvéd)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviselek: A. Folliard-Monguiral és G. Schneider, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó az Elsőfokú Bíróság előtt:

* Az eljárás nyelve: francia.

az **LTJ Diffusion SA** (székhelye: Colombes [Franciország], képviselik: F. Fajgenbaum és S. Lederman ügyvédek),

az OHIM első fellebbezési tanácsának 2004. június 7-i (R 393/2003-1. sz. ügy) a Sadas SA és az LTJ Diffusion közötti felszólalás ügyében hozott határozata ellen benyújtott keresete tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA
(harmadik tanács),

tagjai: M. Jaeger elnök, V. Tiili és Czucz O. bírák,

hivatalvezető: I. Natsinas tanácsos,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. augusztus 17-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2005. január 31-én benyújtott válaszbeadványra,

tekintettel a beavatkozónak az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2005. január 20-án benyújtott válaszbeadványára,

a 2005. július 6-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 1996. szeptember 9-én a felperes a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) alapján védjegybejelentést tett a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnál (védjegyek és formatervezési minták) (a továbbiakban: OHIM).
- 2 A lajstromoztatni kívánt védjegy az ARTHUR ET FELICIE szömegjelölés volt.
- 3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 16., 24. és 25. osztályba tartozó árukkal kapcsolatban tették, az alábbi leírással:
 - 16. osztály: „Csomagküldő szolgálat katalógusa”;

- 24. osztály: „Textilfelhasználású szövetek; ágytakarók és asztalterítők;

 - 25. osztály: „Ruházati cikkek, cipők (az ortopédiai cipők kivételével), kalapárúk, valamennyi ezen, gyermekeknek szánt, csomagküldő szolgálat útján vagy a katalógustermékek árusítására szakosodott üzletekben árusított áru”.
- 4 A bejelentést a *Közösségi Védjegyértesítő* 1998. április 6-i, 24/98. számában hirdették meg.
- 5 1998. július 2-án a beavatkozó a 40/94 rendelet 42. cikke alapján felszólalást tett a bejelentett védjegy lajstromozásával szemben. Felszólalását egyrészt a francia, 17 731. számon 1983. június 16-án lajstromozott és 1993. június 14-én megújított védjegyre, másrészt pedig az 1989. május 31-én lajstromozott nemzetközi védjegyre alapította, amely Németországban, Ausztriában, Spanyolországban és a Benelux-államokban hatályos. Ezen két korábbi ábrás védjegy megjelenítése az alábbi:
- A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Arthur'. The signature is written in a cursive, somewhat stylized script. It starts with a large 'A' and ends with a long, sweeping horizontal stroke that tapers off to the right. There are a few small dots and flourishes throughout the writing.
- 6 A felszólalást a közösségi védjegybejelentésben szereplő áruk egy részével, nevezetesen a 24. és 25. osztályba tartozó áruk tekintetében tették. A felszólalás a korábbi védjegyekkel érintett valamennyi árun alapult, vagyis a 25. osztályba tartozó alábbi árukon: „konfekciós és méretre készített textilárúk, ideértve a csizmákat, cipőket és papucsokat”.

- 7 Felszólalása alátámasztására a felszólaló a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontjában foglaltakra hivatkozott.
- 8 1999. október 8-i határozatával (a továbbiakban: 1999. október 8-i megtámadott határozat) a felszólalási osztály elutasította a felszólalást. Úgy ítélte meg, hogy az ütköző megjelölések nem azonosak, és nem is hasonlóak, továbbá mivel a beavatkozó nem nyújtott be egyetlen olyan bizonyítékot sem, amely befolyásolta volna az összetéveszthetőség vizsgálatát, például olyan dokumentumokat, amelyek elősegítették volna a korábbi védjegyek érintett országokban való ismertségének értékelését, nem állhat fenn az összetévesztés veszélye a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében, akármilyen legyen is a szóban forgó védjegyekkel megjelölt áruk azonosságának vagy hasonlóságának mértéke, ily módon nem szükséges elvégezni az áruk összehasonlítását.
- 9 1999. december 7-én a beavatkozó a 40/94 rendelet 57–62. cikke alapján fellebbezést nyújtott be az OHIM-nál a felszólalási osztály 1999. október 8-i határozata ellen.
- 10 2002. június 19-i határozatával a harmadik fellebbezési tanács elutasította a fellebbezést a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése a) pontjának alkalmazása vonatkozásában, és hatályon kívül helyezte a felszólalási osztály 1999. október 8-i határozatát azon részében, amelyben a szóban forgó védjegyek közötti összetéveszthetőség hiányára hivatkozva elutasította a felszólalást. A fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy a védjegyek a hasonlóság lényeges elemeit mutatják, és viszszaulalta az ügyet a felszólalási osztály elé, hogy az foglaljon állást az összetévesztés veszélyének fennállásáról, tekintetbe véve az áruk összehasonlítását, a felperes által igényelt árujegyzék korlátozását, valamint a két fél által benyújtott és a fellebbezési tanács által elfogadhatóknak tekintett új dokumentumok hatását.

- 11 2003. április 22-i határozatával (a továbbiakban: a felszólalási osztály határozata) a felszólalási osztály részben helyt adott a felszólalásnak. Úgy ítélte meg először is, hogy a szóban forgó védjegyek nem azonosak, és a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének a) pontja nem alkalmazható. Másodsorban úgy vélte, hogy fennáll az összetéveszthetés veszélye, ideértve a gondolati képzettársítást (asszociációt) is, a 25. osztályba tartozó áruk vonatkozásában. Úgy vélte továbbá, hogy a korábbi francia védjegy bizonyos elismertségnek örvend a francia piacon.

- 12 2003. június 18-án a felperes a 40/94/EK rendelet 57–62. cikke alapján fellebbezést nyújtott be az OHIM-nál a felszólalási osztály határozata ellen.

- 13 2004. június 7-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az első fellebbezési tanács elutasította a fellebbezést. Úgy vélte, hogy tekintettel a szóban forgó védjegyek közötti hasonlóság lényeges elemeire, a vonatkozó áruk azonosságára, a jelentős benne rejlő megkülönböztető képességre, valamint a korábbi védjegy piacon való elismertségére, az „et” és „Félicie” szavak jelenlétéből eredő vizuális és fonetikai különbségek a bejelentett védjegyben nem alkalmasak arra, hogy a francia fogyasztó tudatában a 25. osztályba tartozó áruk vonatkozásában keltett össze-
téveszthetőséget elhárítsák.

A felek kérelmei

- 14 A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– változtassa meg a megtámadott határozatot;

- helyezze hatályon kívül a felszólalási osztály határozatát;
- a beavatkozót kötelezze a költségek viselésére.

15 Az OHIM azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- utasítsa el a keresetet;
- a felperest kötelezze a költségek viselésére.

16 A beavatkozó azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- hagyja helyben a megtámadott határozatot;
- hagyja helyben a felszólalási osztály határozatát;
- a felperest kötelezze a költségek viselésére, a 40/94 rendelet 81. cikkének alkalmazásában.

Az első ízben az Elsőfokú Bíróság előtt benyújtott dokumentumok elfogadhatóságáról

- 17 A beavatkozó arra hivatkozik, hogy a keresetlevél 15. és 21–30. sz. melléklete új bizonyíték, mivel azokat nem terjesztették az OHIM elé. Ennélfogva e dokumentumok elfogadhatatlanok.
- 18 A 22–24., 26. és 27. sz. mellékletet internetes oldalak kivonatai alkotják, amelyek az OHIM előtti igazgatási eljárást követően kerültek kinyomtatásra. A 25. sz. melléklet egy 2003. július 22. és 28. között az Ipsos közvéleménykutató intézet által elvégzett felmérés (a továbbiakban: Ipsos-felmérés) eredményeire hivatkozik, amelyek ugyancsak nem szerepelnek az igazgatási eljárás aktájában. Továbbá a 16. sz. mellékletet, amely egy 2003. június 17-i internetes keresés eredményeit mutatja be, ugyancsak nem nyújtották be az OHIM előtt.
- 19 Ennélfogva ezen, első ízben az Elsőfokú Bíróság előtt benyújtott dokumentumokat nem lehet tekintetbe venni. Ugyanis a 40/94 rendelet 63. cikke értelmében az Elsőfokú Bírósághoz benyújtott keresetek az OHIM fellebbezési tanácsai által hozott határozatok jogszerűségének vizsgálatára irányulnak, így az Elsőfokú Bíróságnak nem az a feladata, hogy az első ízben előtte benyújtott bizonyítékok fényében újból megvizsgálja a tényállási elemeket. A fenti dokumentumokat el kell tehát utasítani, anélkül hogy szükséges lenne azok bizonyítóerejének vizsgálata (lásd az Elsőfokú Bíróság T-10/03. sz., Koubi kontra OHIM – Flabesa [CONFORFLEX] ügyben 2004. február 18-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-721. o.] 52. pontját; a T-399/02. sz. Eurocermex kontra OHIM [egy sörösüveg formája] ügyben 2004. április 29-én hozott ítéletének [EBHT 2004., II-1391. o.] 52. pontját; a T-396/02. sz., Storck kontra OHIM [egy cukorka formája] ügyben 2004. november 10-én hozott ítéletének [EBHT 2004., II.3821. o.] 24. pontját és a T-164/03. sz., Ampafrance kontra OHIM – Johnson & Johnson [monBeBé] ügyben 2005. április 21-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1401. o.] 29. pontját).
- 20 A 15. és 21. sz. melléklet az első fellebbezési tanács 2001. július 25-i határozatát, illetve a tribunal de grande instance de Paris 2004. január 23-i ítéletét tartalmazza.

Noha ezen dokumentumokat első ízben az Elsőfokú Bíróság előtt nyújtották be, ezek nem kifejezetten bizonyítékok, hanem olyan dokumentumok, amelyek az OHIM és a nemzeti igazságszolgáltatás ítélkezési gyakorlatára vonatkoznak, amelyekre a feleknek az OHIM előtti eljárást követően is joguk van hivatkozni.

- 21 A 28–30. melléklet az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata által előírt dokumentumokból áll: a kereskedelmi és társasági nyilvántartás felperesre vonatkozó cégkivonata, képviselője személyazonossági igazolványának másolata és meghatalmazása, amelyek mind elfogadhatók.

Az ügy érdeméről

- 22 Keresete alátámasztására a felperes lényegében egyetlen, a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértéséből eredő jogsértést hivatkozik.
- 23 A felperes főként arra hivatkozik, hogy a felelősségi tanács elmulasztott tekintetbe venni számos olyan tényezőt, amelyből arra kellett volna következtetnie, hogy az ütköző védjegyek között nem áll fenn az összetévesztés veszélye. Ezen tényezők többek között a korábbi védjegy csekély belülről fakadó megkülönböztető képessége, lévén több tíz, az „Arthur” szót magában foglaló, ruházatra vonatkozó védjegy került lajstromozásra, a bejelentett védjegy ismeretsége a piacon a felszólalási eljárás kezdetét megelőzően, a szóban forgó védjegyek egymás melletti használata a francia piacon, az elosztási rendszerek és csatornák közötti, valamint a felperes és a beavatkozó által eladásra kínált áruk kategóriái közötti különbségek, és végül az Ipsos-felmérés, amely bizonyítja, hogy az összetéveszthetőséget teljes egészében el lehet vetni.

- 24 Az OHIM és a beavatkozó úgy véli, hogy a fellebbezési tanács helyesen értékelte az összetévesztés veszélyének fennállását.
- 25 Az Elsőfokú Bíróság emlékeztet arra, hogy a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjeggyel. A 40/94 rendelet 8. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. és iii. alpontja alapján „korábbi védjegy” az olyan, valamely tagállamban lajstromozott védjegy vagy nemzetközi megállapodás alapján a tagállamra kiterjedő hatállyal lajstromozott védjegy, amelynek bejelentési napja korábbi, mint a közösségi védjegybejelentés napja.
- 26 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint összetéveszthetőséget okozhat az, ha a közönség azt hiheti, hogy a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások ugyanattól a vállalkozástól, vagy adott esetben gazdaságilag egymással kapcsolatban álló vállalkozásoktól származnak.
- 27 Ugyanezen ítélkezési gyakorlat értelmében az összetéveszthetőséget átfogóan kell értékelni az alapján, hogy az érintett vásárlóközönség milyen képet alkot a megjelölésről és a szóban forgó árukról vagy szolgáltatásokról, és figyelembe kell venni valamennyi, a jelen ügyre jellemző tényezőt, különösen a megjelölések és a megjelölt áruk vagy szolgáltatások hasonlósága közötti kölcsönös függőséget (lásd az Elsőfokú Bíróság T-162/01. sz., Laboratorios RTB kontra OHIM – Giorgio Beverly Hills [GIORGIO BEVERLY HILLS] ügyben 2003. július 9-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-2821. o.] 31–33. pontját és a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

Az érintett vásárlóközönségről

- 28 A jelen ügyben a korábbi védjegyek egy francia nemzeti védjegy, illetve egy Németországban, Ausztriában, Spanyolországban és a Benelux-államokban hatályos nemzetközi védjegy. A megtámadott határozat kizárólag a korábbi francia védjegyen alapul, amit a felek nem is vitatnak. Ennélfogva az Elsőfokú Bíróság vizsgálatának a bejelentett védjegy és a korábbi francia védjegy (a továbbiakban: Arthur védjegy) közötti összetéveszthetőségre, tehát a francia területre kell korlátozódnia.
- 29 A felperes bírálja az érintett vásárlóközönség fogalmának meghatározását, amely nem ugyanaz a beavatkozó által forgalmazott áruk és az általa forgalmazott áruk vonatkozásában, mivel ezen utóbbi termékeket két és tizenkét év közötti gyermekeknek szánják. Ennek az érveknek nem lehet helyt adni. Mivel a gyermekeknek szánt ruházati cikkeket felnőttek vásárolják, a bejelentett védjeggyel megjelölt áruk címtettjei úgy a felnőttek, mint a gyerekek. Ugyanez vonatkozik a beavatkozó áruira, mivel ezek között is előfordulhatnak gyermekruházati cikkek.
- 30 Következésképpen, mivel a szóban forgó áruk gyakori fogyasztási cikkek, a célközönséget a szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos francia fogyasztók alkotják.

Az áruk összehasonlításáról

- 31 A fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy a korábbi védjeggyel megjelölt áruk azonosak a felperes árujegyzékében szereplő árukkal.

- 32 A felperes bírálja ezt a megállapítást, hangsúlyozva, hogy noha a két védjegy ruházati cikkekre vonatkozik, míg a beavatkozó által értékesített áruk szinte kizárólag férfi, női és gyermek alsóruházati termékek (alsónadrág, pizsama stb.), addig ő kizárólag két és tizenkét év közötti gyermekek számára gyártott felsőruházati cikkeket és cipőket forgalmaz. Ennélfogva a felperes és a beavatkozó által kínált áruk funkciója nem azonos. Ezen túl az értékesítés módja sem azonos, mivel a felperes csomagküldő szolgálat útján, a távolból értékesít, míg a beavatkozó főként üzletközpontokban és butikokban. Az eladások csekély mértéke (5%), amelyet a beavatkozó a csomagküldő szolgálat útján történő kereskedelemben realizál, és ugyanígy az eladások csekély mértéke (5%), amelyet a felperes a butikokban realizál, nem teszi lehetővé, hogy megállapítást nyerjen az értékesítés módjának azonossága.
- 33 Az érintett áruk vagy szolgáltatások hasonlóságának értékelésénél figyelembe kell venni az áruk vagy szolgáltatások kapcsolatát jellemző összes releváns tényezőt és különösen az áruk vagy szolgáltatások természetét, rendeltetését, használatát, valamint versengő vagy kiegészítő voltukat (ennek megfelelően lásd a Bíróság C-39/97. sz. Canon-ügyben 1998. szeptember 29-én hozott ítéletének [EBHT 1998., I-5507. o.] 23. pontját).
- 34 Ezenkívül amennyiben a védjegybejelentéssel érintett áruk a korábbi védjeggyel érintett áruk körébe tartoznak, úgy ezeket az árukat azonosnak kell tekinteni (e tekintetben lásd az Elsőfokú Bíróság T-104/01. sz., Oberhauser kontra OHIM – Petit Liberto [Fifties] ügyben 2002. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-4359. o.] 32. és 33. pontját).
- 35 Emlékeztetni kell arra, hogy az áruk összehasonlításának a szóban forgó védjegybejelentésben szereplő árukra kell vonatkoznia, és nem azokra, amelyek vonatkozásában a védjegyet ténylegesen használják, hacsak a 40/94 rendelet 43. cikke (2) és (3) bekezdésének keretén belül benyújtott kérelmet követően kiderül, hogy a korábbi védjegyet kizárólag az árujegyzékben szereplő áruk egy részére használták.

Ebben az esetben a korábbi védjegy nem tekintendő lajstromozottnak a felszólalási vizsgálat céljából. Márpedig jelen ügyben ilyen kérelem nem került benyújtásra. Ennélfogva a védjegy által megjelölt azon áruk, amelyeket tekintetbe kell venni az áruk összezehasonlítása során, a védjegy árujegyzékében szereplő valamennyi áru.

- 36 A jelen ügyben a korábbi védjegy árujegyzékében szereplő áruk a 25. osztályba tartozó „konfekciós és méretre készített textilárúk, ideértve a csizmákat, cipőket és papucsokat”. A felperes által bejelentett áruk, melyek jelen jogvita tárgyát képezik, az ugyancsak a 25. osztályba tartozó „ruházati cikkek, cipők (az ortopédiai cipők kivételével), kalapárúk, valamennyi ezen, gyermekeknek szánt, csomagküldő szolgálat útján vagy a katalógustermékek árusítására szakosodott üzletekben árusított áru”.
- 37 Emlékeztetni kell arra, hogy ezen utóbbi áruk az előbbi áruk között szerepelnek. Hiszen a korábbi védjegy árujegyzékében szereplő áruk nem korlátozódnak egy adott korosztályra vagy kereskedelmi módra.
- 38 Amint azt az OHIM helyesen megjegyzte, mivel a korábbi védjeggyel megjelölt árukat gyermekeknek is szánhatják, ezen speciális vásárlóközönség megjelölése a közösségi védjegybejelentésben nem befolyásolja az érintett áruk azonosságát. Ezen túl, mivel a korábbi védjegyokirat szövegezésében nincs pontosítva az értékesítés különleges módja, az általa megjelölt termékeket forgalmazhatják csomagküldő szolgálatként működő értékesítési hálózat által is, akár katalógus segítségével, mint a bejelentett védjeggyel megjelölt árukat.
- 39 Ennélfogva meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács nem követett el hibát, amikor megállapította, hogy a szóban forgó védjegyekkel megjelölt áruk azonosak.

A megjelölések összehasonlításáról

- 40 Az ütköző megjelölések összehasonlítása tekintetében, az állandó ítélkezési gyakorlatnak megfelelően az összetéveszthetőség átfogó mérlegelésénél az ütköző megjelölések vizuális, hangzásbeli és fogalmi hasonlóságát illetően a megjelölések által keltett együttes benyomást kell alapul venni, különösen a megkülönböztető és domináns jegyeik figyelembevételével (lásd az Elsőfokú Bíróság T-292/01. sz., Phillips-Van Heusen kontra OHIM – Pash Textilvertrieb und Einzelhandel [BASS] ügyben 2003. október 14-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-4335. o.] 47. pontját és a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 41 A felperes úgy véli, hogy a szóban forgó megjelölések nem hasonlók, míg az OHIM és a beavatkozó álláspontja szerint igen.
- 42 Az összehasonlítandó megjelölések az alábbiak:

	<p>ARTHUR ET FELICIE</p>
<p>korábbi védjegy</p>	<p>bejelentett védjegy</p>

- 43 Meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozatban a fellebbezési tanács csak a „védjegyek között fennálló hasonlóság lényeges elemeire” hivatkozott. A fellebbezési

tanács álláspontját megalapozó okok a felszólalási osztály határozatában az alábbi módon szerepelnek:

„Nyilvánvaló, hogy a két védjegy közös szava az »[A]rthur«. Ez a szó a korábbi védjegy egyetlen szava, és a bejelentett védjegy figyelmet felkeltő vizuális és hangzásbeli eleme. Noha a korábbi védjegy írásmódja különleges, a korábbi védjegy ábrás megjelenésének hatását nem kell túlértékelni. Az »[A]rthur« szó tökéletesen olvasható a korábbi védjegyben. Sőt, ez alkotja a védjegy domináns és megkülönböztető elemét. Bizonyos, hogy a »[F]élicie« szó hozzátétele a közösségi védjegybejelentésben eltérő elemet képez, de hatását gyengíti az, hogy a megjelölés végén található. Egy ésszerűen figyelmes átlagos fogyasztó figyelmét először a figyelmet felkeltő elem: az »[A]rthur« szó kelti fel. Fogalmi síkon a [fellebbezési] tanács nem zárhatja ki azt a feltevést, hogy a közösségi védjegybejelentési kérelem a vásárlóközönség tudatában az Arthur védjeggyel ellátott áruk körének bővítését sugallhatja. A közösségi védjegybejelentési kérelmet a korábbi védjegy egy változataként észlelhetik, amely azt jelzi, hogy a védjegy címzettje immár a női vevőkör is. Következésképpen a [fellebbezési] tanács úgy véli, hogy a védjegyek között lényeges hasonlóságbeli elemek vannak.”

- 44 A felperes arra hivatkozik, hogy az általa bejelentett védjegy összetett, három szóból álló, „bâton simple” betűtípusúként bejelentett védjegy, míg a korábbi védjegy egyetlen szóból áll, folyóírásos aláírás formájában került lajstromozásra, amelyben egy kis pont található az „a” két szára között. A közös és csekély belülről fakadó megkülönböztető képességgel rendelkező „Arthur” szóelem eltérő megjelenítése, valamint a „Félicie” szó jelenléte a bejelentett védjegyben alapvető különbözőségi elemek. Egyébiránt az „Arthur” szó figyelemfelhívó helyzetét a bejelentett védjegyben jelentősen csökkenti az „et” és a „Félicie” szavak erőteljes jelenléte, még ha a megjelölés végén helyezkednek is el.

- 45 Ezen érveknek nem lehet helyt adni.

- 46 Az „Arthur” szóelemet a korábbi védjegy domináns elemének kell tekinteni, hiszen az ábrás elemek másodlagosak, mivel a pont elhanyagolható, és a különleges írásmód sem teszi lehetővé a megjelölt áruk eredetének azonosítását az „Arthur” szótól függetlenül. Ami a bejelentett védjegyet illeti, az az „et”, valamint az „Arthur” és „Félicie” szavak összetételéből áll, amelyek *a priori*, függetlenül a megjelölésen belüli helyzetüktől, nem elválaszthatóak. Ugyanakkor, mivel e védjegy az „Arthur” szóval kezdődik, azt lehet a bejelentett védjegy domináns elemének tekinteni.
- 47 Vizuális síkon, mivel a korábbi védjegy ábrás elemei másodlagosak annak szóeleméhez képest, a megjelölések összehasonlítását az egyetlen szóelem alapján lehet elvégezni, tiszteletben tartva azt az elvet, miszerint az összetéveszthetőség értékelésének, a megjelölések hasonlósága vonatkozásában, az általuk keltett összebenyomáson kell alapulnia. Ennélfogva, mivel a korábbi Arthur védjegyet teljes egészében magában foglalja az ARTHUR ET FELICIE bejelentett védjegy, az „et” és „Félicie” szavak bejelentett védjegy végén történő hozzátételéhez kötődő különbség nem elég jelentős ahhoz, hogy elvethető legyen az a hasonlóság, amely a bejelentett védjegy meghatározó elemével, az „Arthur” szóval történő egybeesés által jött létre. Ezen túl, mivel az ARTHUR ET FELICIE védjegy lajstromozását szóvédjegyként kérték, semmi sem akadályozza, hogy azt különféle írástípusokkal használják, például egy, a korábbi védjegyhez hasonló formában. Ebből következik, hogy a szóban forgó megjelöléseket vizuális síkon hasonlóaknak kell tekinteni.
- 48 Hangzásbeli síkon a felperes arra hivatkozik, hogy az ARTHUR ET FELICIE hat szótagból álló hangalakja, „sokkal teltebb és elnyújtottabb”, mint az Arthur védjegyé, amely két szótagból áll. Következésképpen a védjegyek jelentős mértékben különböznek egymástól úgy dallamuk és ritmusuk, mint szóelemeik számának vonatkozásában.
- 49 Ezen érveknek nem adható hely. Hiszen a korábbi védjegyet képező megjelölés teljes belefoglalása a lajstromoztatni kért megjelölés domináns elemébe jelentős

hangzásbeli hasonlóságra enged következtetni (e tekintetben lásd az Elsőfokú Bíróság T-117/03–T-119/03. sz. és T-171/03. sz., New Look kontra OHIM – Naulover [NLSPORT, NLJEANS, NLACTIVE et NLCollection] ügyben 2004. október 6-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-3471. o.] 37. pontját).

- 50 Fogalmi síkon a felperes arra hivatkozik, hogy az ARTHUR ET FELICIE védjegy vegyes párt jelöl, szemben az Arthurral.
- 51 Meg kell állapítani, hogy a korábbi védjegyet az Arthur férfi keresztnév alkotja, míg a bejelentett védjegy ugyanabból a férfi keresztnévből, egy kötőszóbból és egy női keresztnévből áll. Mivel ugyanaz a férfi keresztnév található bennük, nem zárható ki egy bizonyos fogalmi hasonlóság, noha a bejelentett védjegy úgy tűnik, egy párra utal. Ugyanis a női keresztnév hozzátétele az Arthur keresztnévhez azt a benyomást keltheti, hogy a kizárólag az Arthur keresztnévből álló védjegy kiterjesztéséről vagy változtatásról van szó.
- 52 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács nem követett el hibát, mikor úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó megjelölések között jelentősek a hasonlóság elemei.
- 53 Ezt követően még a szóban forgó megjelölések átfogó értékelését kell elvégezni annak meghatározása céljából, hogy fennáll-e közöttük az összetévesztés veszélye.

Az összetéveszthetőségről

- 54 Az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az összetéveszthetőség annál nagyobb mértékű, minél jelentősebb a korábbi védjegy megkülönböztető képessége (lásd ennek megfelelően a Bíróság C-251/95. sz. SABEL-ügyben 1997. november 11-én hozott ítéletének [EBHT 1997., I-6191. o.] 24. pontját). Azok a védjegyek, amelyek önmagukban vagy piaci ismertségüknél fogva erőteljes megkülönböztető

- képességgel rendelkeznek, kiterjedtebb oltalmat élveznek védjegyként, mint azok, amelyek gyengébb megkülönböztető képességgel rendelkeznek (lásd ennek megfelelően a fent hivatkozott Canon-ítélet 18. pontját és a Bíróság C-342/97. sz. Lloyd Schuhfabrik Meyer ügyben 1999. június 22-én hozott ítéletének [EBHT 1999., I-3819. o.] 20. pontját).
- 55 A védjegy megkülönböztető képességének és ennél fogva annak megállapítása végett, hogy jelentős megkülönböztető képességgel bír-e, a védjegynek az arra vonatkozó többé-kevésbé jelentős képességét kell átfogóan értékelni, hogy a védjegybejelentési kérelemben szereplő árukat és szolgáltatásokat valamely meghatározott vállalkozástól származóként azonosítsa be, illetve hogy ily módon az árukat és szolgáltatásokat más vállalkozás áruitól és szolgáltatásaitól megkülönböztesse (ennek megfelelően lásd a Bíróság C-108/97. és C-109/97. sz. Windsurfing Chiemsee ügyben 1999. május 4-én hozott ítéletének [EBHT 1999., I-2779. o.] 49. pontját és a fent hivatkozott Lloyd Schuhfabrik Meyer ítélet 22. pontját).
- 56 E mérlegelés során figyelembe kell venni nevezetesen a védjegy önmagában rejlő tulajdonságait, ideértve azt a tényt, hogy a lajstromoztatni kívánt áruk és szolgáltatások tekintetében tartalmaz-e leíró elemet, vagy sem, a védjegy által elfoglalt piaci részesedést, az intenzitást, a védjegy használatának földrajzi kiterjedését és tartamát, a vállalkozás által a védjegy reklámozása céljából megvalósított beruházások jelentőségét, az érdekelt fogyasztók azon hányadát, amely a védjegy miatt úgy azonosítja az árukat és szolgáltatásokat, mint amelyek valamely meghatározott vállalkozástól származnak, továbbá a kereskedelmi és iparkamaráktól és egyéb szakmai szervezetektől származó nyilatkozatokat (a Windsurfing Chiemsee ítélet [hivatkozás fent] 51. pontja és a Lloyd Schuhfabrik Meyer ítélet 23. pontja).
- 57 A korábbi védjegy megkülönböztető képessége és különösen jó hírneve olyan elem, amelyet figyelembe kell venni annak értékelése kapcsán, hogy elegendő-e a hasonlóság a megjelölések között vagy a termékek és szolgáltatások között ahhoz, hogy fennálljon az összetévesztés veszélye (ennek megfelelően lásd a fent hivatkozott Canon-ítélet 24. pontját; az Elsőfokú Bíróság T-311/01. sz., Éditions Albert René kontra OHIM – Trucco (Starix) ügyben 2003. október 22-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-4625. o.] 61. pontját és a T-66/03. sz., „Drie Mollen sinds 1818” kontra OHIM – Nabeiro Silveira (Galáxia) ügyben 2004. június 22-én hozott ítéletének [EBHT 2004., II-1768. o.] 30. pontját).

- 58 A jelen ügyben a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy a korábbi Arthur védjegy erőteljes megkülönböztető képességgel rendelkezik úgy önmagában, mint intenzív használata következtében. Hiszen nem bizonyított, hogy bejelentése idején, vagyis 1983-ban Franciaországban léteztek egyéb, az Arthur keresztnévből akár önmagában, akár más szóval kombinációban álló védjegyek a 25. osztályba tartozó áruk tekintetében, mivel a felperes által hivatkozott valamennyi védjegyet ennél később lajstromozták. Az sem nyert bizonyítást, hogy e keresztnév a divat területén gyakorta használatos keresztnévek egyike. A fellebbezési tanács álláspontja szerint, mivel semmiféle fogalmi kapcsolat nem állapítható meg a korábbi védjeggyel megjelölt áruk és az Arthur keresztnév között, a korábbi védjegy önmagában csekélynek tekinthető megkülönböztető képességgel rendelkezik. Ezen túl a fellebbezési tanács megállapította, hogy lajstromozását követő használatánál fogva e védjegy tagadhatatlanul egy bizonyos ismertségre tett szert, különösen a felnőtt és gyermek alsóruházat és otthoni ruházat területén.
- 59 A felperes vitatja a korábbi védjegy jelentős benne rejlő megkülönböztető képességét. Ugyanakkor nem vitatja a korábbi védjegy piacon való közismertségét, csakis azt, hogy a jó hírnév önmagában elegendő lenne az összetéveszthetőség előidézéséhez.
- 60 Emlékeztetni kell arra, hogy egy védjegy rendelkezhet benne rejlő, vagy a piacon való ismertségéből adódóan jelentős megkülönböztető képességgel. Ennélfogva, mivel a felperes nem vitatta a korábbi védjegy jó hírnevét, melyet az OHIM is elismert az e vonatkozásban a beavatkozó által önként benyújtott bizonyítékok vizsgálatát követően, ezt megállapítottnak kell tekinteni, vagyis a korábbi védjegy szélesebb körű védelmet élvez, mint a csekély megkülönböztető képességgel rendelkező védjegyek, még ha nincs is jelentős benne rejlő megkülönböztető képessége. Ilyen körülmények között nem kell megvizsgálni, hogy a korábbi védjegy, amint azt a felperes állítja, az „Arthur” szót tartalmazó több tíz ruházati védjegy állítólagos párhuzamos fennállása folytán csekély benne rejlő megkülönböztető képességgel bír-e.

- 61 Mindenesetre ha a korábbi védjegy megkülönböztető képességét tekintetbe is kell venni az összetéveszthetőség mérlegelése során (lásd ennek megfelelően a fent hivatkozott Canon-ítélet 24. pontját), ez egyike az ezen értékelés során közrejátszó számos elemnek. Így még egy csekély megkülönböztető képességgel rendelkező korábbi védjegy esetén is fennállhat az összetévesztés veszélye az érintett megjelölések és áruk vagy szolgáltatások hasonlósága következtében (ennek megfelelően lásd az Elsőfokú Bíróság T-112/03. sz., L'Oréal kontra OHIM – Revlon [FLEXI AIR] ügyben 2005. március 16-án hozott ítéletének [EBHT 2005., II-949. o.] 61. pontját).
- 62 Meg kell vizsgálni a felperes azon kijelentését, mely szerint a korábbi védjegy és az ARTHUR ET FELICIE francia védjegy állítólagos párhuzamos fennállása jelen ügyben kizár-e bármiféle összetéveszthetőséget.
- 63 Nem teljesen kizárt, hogy egyes esetekben a korábbi védjegyek párhuzamos fennállása a piacon esetleg csökkenti a két ütköző védjegy között fennálló, OHIM fórumai által megállapított összetévesztés veszélyét. Ugyanakkor ilyen körülményt csakis akkor lehet tekintetbe venni, ha a közösségi védjegy bejelentője legalább a viszonylagos kizáró okokat érintő OHIM előtti eljárás folyamán kellően bizonyította, hogy az említett egyidejű fennállás azon nyugszik, hogy az érintett vásárlóközönség tudatában az ARTHUR ET FELICIE francia védjegy és a felszólaló korábbi védjegye között nem áll fenn az összetéveszthetőség veszélye, és azzal a feltétellel, hogy az ARTHUR ET FELICIE francia védjegy és az ütköző védjegyek azonosak (lásd e tekintetben az Elsőfokú Bíróság T-31/03. sz., Grupo Sada kontra OHIM – Sadia (GRUPO SADA) ügyben 2005. május 11-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1670. o.] 86. pontját).
- 64 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a felperes francia védjegye és a beavatkozó korábbi védjegye nem azonos. Egyébként a felperes nem bizonyította, hogy a fenti párhuzamos fennállás az összetéveszthetőség hiányán alapul. Az iratokból kiderül, hogy a francia védjegy 1994-ben került lajstromozásra, és a beavatkozó 1998-ban védjegybitorlási keresetet nyújtott be a le tribunal de grande instance de Paris-nál az ARTHUR ET FELICIE francia védjeggyel szemben. 2004. január 23-i ítéletében a tribunal de grande instance törölte ezt a védjegyet. Ezt az ítéletet helyben hagyta a cour d'appel de Paris 2005. május 11-i ítélete. Ez egyértelműen bizonyítja, hogy az

állítólagos párhuzamos fennállás korántsem békés. Ezt a megállapítást nem kérdőjelezi meg az a tény, hogy a védjegybitorlási keresetet négy évvel az ARTHUR ET FELICIE francia védjegy lajstromozását követően nyújtották be, mivel a felperes nem bizonyította, hogy a beavatkozó ténylegesen ismerte a fenti védjegyet az 1998. évet, azaz a védjegybejelentés benyújtását megelőzően.

65 Egyébiránt nem elegendők a felperesnek a bejelentett védjegy ismertségére vonatkozó érvei, melyek szerint az ARTHUR ET FELICIE védjegy franciaországi bejelentésének napja és az e védjeggyel ellátott ruházati cikkek katalógus útján történő értékesítésének kezdete, 1994 óta e védjegyet békésen, zökkenőmentesen használták, és főként egyetlen harmadik társaság követelése sem zavarta meg ezt a használatot. 1994 és 1998 között több mint 11 millió katalógust küldtek szét Franciaországban, amivel több mint 35 millió eurós üzleti forgalmat realizáltak az ARTHUR ET FELICIE védjegy tekintetében, amely tehát igazán ismert védjegy lett, és amelyet a vásárlóközönség a Vertbaudet katalógussal és a felperessel hoz kapcsolatba, ami így az összetéveszthetőség hiányát bizonyítja.

66 E vonatkozásban a felperes az Ipsos-felmérésre hivatkozik, amelyből kiderül, hogy nem áll fenn a vásárlóközönség tudatában az összetévesztés veszélye az ütköző védjegyek között. Ezt egyébként egy internetes keresés is megerősíti, amely nem talált a két védjegyre közös előfordulást. Márpedig, amint az fentebb megállapítást nyert, ezen dokumentumokat első ízben az Elsőfokú Bíróság előtt nyújtották be, és mint ilyeneket, el kell utasítani.

67 A szóban forgó áruk forgalmazásának feltételeit illetően a felperes azon érve, mely szerint a korábbi védjeggyel megjelölt árukat szinte kizárólag butikokban és üzletközpontokban árusítják, míg a bejelentett védjegy csakis csomagküldő szolgálat útján forgalmazott árukra utal, nem megalapozott. Hiszen, amint az az áruk összehasonlítása során már megállapításra került, semmi sem akadályozza, hogy a

korábbi védjeggyel megjelölt árukat csomagküldő szolgálat útján is forgalmazzák. Egyébként az iratokból kiderül, hogy a beavatkozó forgalmának mintegy 5%-át csomagküldő szolgálat által bonyolítja. Továbbá emlékeztetni kell arra, hogy a szóban forgó áruk közötti összehasonlítást a korábbi védjegy árujegyzékében szereplő leírás alapján kell elvégezni. Márpedig ez a leírás egyáltalában nem korlátozódik azon módokra, amelyek által a korábbi védjeggyel megjelölt áruk forgalmazhatók.

- 68 Egyébként emlékeztetni kell arra, hogy a ruházati ágazatban gyakori, hogy ugyanannak a védjegynek a megjelölt árutól függően több változata van. Ugyancsak megszokott, hogy maga a vállalkozás használ alvédjegyeket, azaz olyan alapvédjegyből származó megjelöléseket, amelyeknek közös a domináns elemük az alapvédjeggyel, de amelyek különböző termékcsaládokat jelölnek (női, férfi-, gyermekruházat) (lásd az Elsőfokú Bíróság fent hivatkozott Fifties ítéletének 49. pontját, T-129/01. sz. Alejandro kontra OHIM – Anheuser-Busch (BUDMEN) ügyben 2003. július 3-án hozott ítéletének [EBHT 2003., II-2251. o.] 57. pontját és a fent hivatkozott NLSPORT, NLJEANS, NLACTIVE és NLCollection ítélet 51. pontját). Ilyen körülmények között érthető, ha az érintett vásárlóközönség úgy véli, hogy a szóban forgó védjegyekkel ellátott ruházati cikkek bizonyosan két különböző termékcsaládhoz tartoznak, ám ugyanazon vállalkozástól származnak (e tekintetben lásd a fent hivatkozott Fifties ítélet 49. pontját). Következésképpen a fellebbezési tanács helyesen állapította meg, hogy az érintett vásárlóközönség azt hiheti, az ARTHUR ET FELICIE védjeggyel megjelölt áruk egy új termékcsalád részét képezik, és az Arthur védjegy jogosultja vagy hozzá gazdaságilag kapcsolódó vállalkozás forgalmazza őket (e tekintetben lásd a fent hivatkozott BUDMEN-ítélet 57. pontját). Nem vitatott, hogy a beavatkozó saját védjegyéből egy, a „La fiancée d’Arthur” szóelemet tartalmazó ábrás védjegyet alkotott egyes nőifehérmű-cikkek vonatkozásában.

- 69 Ilyen körülmények között, mivel a szóban forgó áruk azonosak, a vonatkozó megjelölések bizonyos mértékben hasonlóak, és a korábbi védjegy jelentős megkülönböztető képességgel rendelkezik, legalábbis a piacon való ismertségéből következőleg, a fellebbezési tanács nem követett el hibát, amikor úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó védjegyek között fennáll az összetévesztés veszélye. Egyébiránt, ellentétben a felperes tárgyaláson elhangzott állításával, és amint az a 40/94 rendelt

8. cikke (1) bekezdésének b) pontjából, valamint az állandó ítélkezési gyakorlatból adódik, nem szükséges a tényleges összetévesztés, csupán az összetévesztés veszélye fennállásának megállapítása.

- 70 Végül, a nemzeti bíróságok felek által hivatkozott ítéleteivel kapcsolatban elegendő azt megállapítani, hogy a közösségi védjegyszabályozás szabályok együtteséből álló, autonóm és sajátos célokat követő rendszer, amelynek alkalmazása független a nemzeti rendszerektől (lásd az Elsőfokú Bíróság T-32/00. sz., Messe München kontra OHIM [electronica] ügyben 2000. december 5-én hozott ítéletének [EBHT 2000., II-3829. o.] 47. pontját. Ennélfogva egy megjelölés közösségi védjegyként lajstromozható jellegét kizárólag a vonatkozó közösségi szabályozás alapján lehet értékelni.
- 71 Az OHIM döntéshozatali gyakorlatát illetően az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az OHIM fellebbezési tanácsainak a megjelölés(ek) közösségi védjegyként történő lajstromozására vonatkozó, a 40/94 rendelet alapján meghozandó határozatai nem diszkrecionális jogkörben, hanem mérlegelést nem engedő hatáskörben hozott határozatok. Ennek megfelelően a fellebbezési tanácsok határozatainak jogszerűségét kizárólag ezen, a közösségi bíróság által értelmezett rendelet alapján lehet értékelni, és nem a fellebbezési tanácsok korábbi határozathozatali gyakorlata alapján (az Elsőfokú Bíróság T-106/00. sz., Streamserve kontra OHIM [STREAM-SERVE] ügyben 2002. február 27-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-723. o.] 66. pontja; a T-79/01. és T-86/01. sz., Bosch kontra OHIM [Kit Pro és Kit Super Pro] ügyben 2002. november 20-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-4881. o.] 32. pontja és a T-324/01. és T-33/03. sz., Osotspa kontra OHIM-Distribution & Marketing (Hai) ügyben 2005. március 9-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-765. o.] 69. pontja).
- 72 Következésképpen a felperes egyetlen jogalapját el kell utasítani, anélkül hogy az Elsőfokú Bíróságnak döntenie kellene a törlés és a felszólalási osztály határozatának helyben hagyása iránti kérelmek elfogadhatóságáról.

A költségekről

- 73 Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes peresztes lett, az OHIM és a beavatkozók kérelmének megfelelően az OHIM-nál felmerült költségek viselésére kell kötelezni. A beavatkozó költségekre vonatkozó kérelme kizárólag az OHIM előtti eljárás költségeit illeti. Ennélfogva a beavatkozó maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján,

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (harmadik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **Az Elsőfokú Bíróság a keresetet elutasítja.**

- 2) **Az Elsőfokú Bíróság a felperest kötelezi a költségek viselésére, a beavatkozónál felmerült költségek kivételével.**

3) A beavatkozó maga viseli saját költségeit.

Jaeger

Tiili

Czucz

Kihirdetve Luxembourgban, a 2005. november 24-i nyilvános ülésen.

E. Coulon

hivatalvezető

M. Jaeger

elnök